

PEL·LÍCULA RECOMANADA

Cursos:	3r i 4t de Primària
Fortalesa del caràcter:	PERSEVERANÇA
Pel·lícula:	Brave
Mes:	Abril

Programa per al desenvolupament de les fortaleses del caràcter

SOBRE LA PEL·LÍCULA

Títol de la pel·lícula: *Brave*.

Director: Brenda Chapman, Mark Andrews

Any: 2012

Durada: 100 minuts

Producció: USA

Gènere: Animació, aventures, familiar

Enllaç a [Google Play](#)

Enllaç a [Disney Plus](#)

SINOPSI

Mèrida és una jove hàbil amb l'arc. Malauradament, a causa del seu estatus de noble, el seu talent és molt mal vist pel seu clan. Així que Mèrida va a demanar ajuda a una bruixa sàvia i vella per tal de desafiar els vells costums. Pel camí, ella i el seu poble queden maleïts i ha d'intentar desfer l'encanteri abans que sigui massa tard.

FRASES DE LA PEL·LÍCULA

"Hi ha qui diu que la sort és una cosa que està fora del nostre control, que no posseïm el nostre destí. Però jo ho sé millor. El nostre destí viu dins nostre, només has de ser prou valent per veure-ho."

"Canvia el destí! Mira dins teu! Refés el vincle que va trencar el teu orgull!"

PREGUNTES PEL COL·LOQUI

1. Què vol dir que el nostre destí no està fora sinó dins nostre i que només cal ser valent per descobrir-lo?
2. Quin és l'objectiu de la Mèrida? Què ha de fer per aconseguir-ho?
  - A què ha de renunciar?
  - Quins mitjans posar per aconseguir el seu objectiu?
3. Quines qualitats té la Mèrida? Com és que és tan valenta?

ALTRES ASPECTES PER REFLEXIONAR

1. Elinor vol que la seva filla es casi el primogènit d'un dels clans que es disputaran la seva mà. Molt sovint també nosaltres, com a pares, **projectem les nostres aspiracions en els nostres fills** i cometem l'error de forçar-los a que prenguin les decisions que nosaltres preferim sense respectar la seva pròpia llibertat.
2. Mèrida demostra **immaduresa i egoisme** quan, impulsada pels seus desitjos, demana un encanteri que provocarà el caos a tot el regne... És la conseqüència d'una decisió irreflexiva que es pren amb el cor però no amb el cap.
3. Si tenim un objectiu gran, que realment val la pena, cal recórrer un camí llarg, ple d'obstacles i cal posar petites fites i anar-les superant amb constància. **No hi ha dreceres**. No hi ha encanteris que valguin. Les solucions dràstiques no acostumen a solucionar res.
4. Però si ens equivoquem, cal assumir les conseqüències dels nostres propis actes i mirar **d'arreglar allò que hem espatllat**. Cal "refer els vincles que el nostre orgull ha trencat".
5. Elinor s'adona de qui és realment la seva filla. No és la princesa perfecta que ella pensava que havia de ser. Cal **acceptar les persones tal com són**, no per què s'adaptin a com nosaltres volem que siguin. L'acceptació de l'altre és l'únic camí cap a la reconciliació perquè aquest és el camí de l'amor. Tanmateix, aquest amor incondicional és el que dona seguretat als fills i els ajuda a forjar una personalitat estable, ja que perceben que no se'ls estima pels seus bons resultats acadèmics o el seu bon comportament sinó pura i simplement per ser qui són.
6. **L'efecte Pigmalió** fa que ens convencem a nosaltres mateixos que no podem sortir d'una determinada situació o que no podem superar un determinat defecte simplement perquè som així, perquè ens ha tocat, perquè ja ens han dit que no ens en sortírem... Brave ens ensenya que som amos del nostre propi destí, que hem de posar el cap i el cor en decidir què volem ser i com ho podem aconseguir.
7. El rei és un guerrer valent i decidit que farà tot el que calgui per defensar els seus. Està, a més, profundament enamorat de la seva dona i és un exemple d'amor familiar. Però per sobre de tot **és un home afable i divertit**, sempre proper als seus fills i als seus súbdits. La valentia i la fortalesa no tenen res a veure amb ser fred, estricte i malcarat.
8. La pel·lícula valora el fet que **cal qüestionar allò amb què no s'hi està d'acord**, però ressalta la importància de fer-ho amb responsabilitat i posa de relleu que el diàleg és una eina transformadora per aconseguir resoldre els conflictes.
9. Al final de la pel·lícula, Mèrida fa una veritable confessió, com les que es fa davant d'un sacerdot. Confessa el seu error. Es penedeix profundament i vol, des del fons del seu cor, reparar el mal que ha comès. Està convençuda que no ho tornarà a fer i demana perdó, assegurant. Aquesta és la dinàmica de la confessió cristiana: necessitem desfogar la nostra culpabilitat, doldre'ns de l'error, proposar-nos no tornar a fer-ho, i sobretot, **confiar en l'amor**.